این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

۲ عامل بزرگ گناه

آیت‌الله خوشوقت(رض):
گناه دو عامل بزرگ دارد؛ اول: فراموش کردن خدای متعال؛ وقتی انسان خدا را فراموش کرد، مشغول کارهایی می‌شود که نفس اماره دعوتش می‌کند. دوم: فراموش کردن روز قیامت؛ اگر قیامت را فراموش کردیم، نفس اماره سرمان کلاه می‌گذارد و هر کاری که بخواهد، برای او انجام می‌دهیم و بعد گرفتار می‌شویم؛ بنابراین اگر ایمان مقداری بالاتر است، از حضور پروردگار متعال باید استفاده کرد و اگر ضعیف است، از مسائل آینده روز قیامت باید کمک گرفت و ترسید و مخالفت فرمان خدا را نکرد.
منبع: کانال «عزیز خدا» در پیام‌رسان ایتا

گویی ایران در اسرائیل کسی را ترور کرده!

دکتر عبدالله گنجی با انتشار تصویر فوق در صفحه توئیتر خود نوشت: ببینید شبکه ملکه ضمن اعتراف ناخودآگاه به ترور شهید فخری‌زاده از سوی اسرائیل، می‌پرسد علت دشمنی ایران با اسرائیل چیست؟ گویی ایران در اسرائیل کسی را ترور کرده و حالا شبکه ملکه انگلیس دنبال چرایی این ترور است. آنها ترور می‌کنند اما دنبال علت دشمنی ایران هستند! #نظام_سلطه

خروج ترامپ و ورود بایدن یعنی مدیریت برجام!

امیرعلی ابوالفتح، کارشناس مسائل امریکا، در توئیتی نوشت: هدف دولت امریکا در قبال ایران: تغییر جداول زمانی برجام، ممنوعیت موشکی، محدودیت‌های منطقه‌ای! شیوه رسیدن به هدف: ترامپ با خروج از برجام و بایدن با بازگشت به برجام...

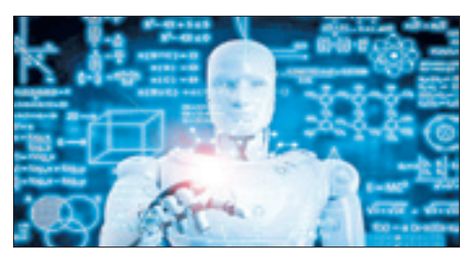

هوش مصنوعی، آسانسور اقتصاد جهانی

کانال تلگرامی دنیای اقتصاد نوشت: در یک نگاه کلی هوش مصنوعی را باید گستره پهناور تلاقی و ملاقات بسیاری از دانش‌ها، علوم، و فنون قدیم و جدید دانست. ریشه‌ها و ایده‌های اصلی آن را باید در فلسفه، زبان‌شناسی، ریاضیات، روانشناسی، عصب‌شناسی، فیزیولوژی، نظریه کنترل، احتمالات و بهینه‌سازی (optimization) جست‌وجو کرد. بر اساس مطالعه‌ای که شرکت PWC- یکی از شرکت‌های مشاوره بین‌المللی- انجام داده است، تا سال ۲۰۳۰ حوزه هوش مصنوعی به تنهایی ۱۵/۷ هزار میلیارد دلار بر اقتصاد جهانی اثر خواهد گذاشت؛ یعنی چیزی بیشتر از مجموع خروجی فعلی اقتصاد کشورهای چین و هند. از این میزان تأثیر، ۶/۶ هزار میلیارد دلار فقط به خاطر افزایش بهره‌وری و ۹/۱ درصد احتمالاً به‌خاطر اثراتی است که این فناوری بر بخش مصرف دارد. تا سال ۲۰۳۰ بهره‌گیری از هوش مصنوعی و اثرات اقتصادی آن در مناطق جهان متفاوت خواهد بود؛ فعالیت چین در این زمینه جدی است. تا سال ۲۰۳۰ فقط در نتیجه هوش مصنوعی، GDP جهانی تا ۱۴ درصد افزایش خواهد یافت. چنین عددی حاکی از اثرات انقلابی این فناوری در تحول اقتصادی کشورهاست.

تصویر منتخب

پیام‌های تسلیت و ابراز تأسف کاربران شبکه‌های اجتماعی در پی درگذشت دکتر علی‌اصغر زارعی

کارگزاری در تراز نظام جمهوری اسلامی

خبر درگذشت دکتر علی‌اصغر زارعی، نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی، و از جانبازان دفاع مقدس کاربران شبکه‌های اجتماعی را متأثر کرد. کاربران با توئیت‌های خود ضمن تسلیت فوت او از سال‌ها مجاهدتش در جایگاه‌های مختلف و خدمات او تشکر و قدردانی کردند. کاربران همچنین با به اشتراک گذاشتن عکس‌هایی از او در روز تصویب برجام در مجلس و اشک‌هایش، دل‌نگرانی او برای آینده سیاسی کشور را قدر دانستند. مرحوم علی‌اصغر زارعی، زاده ۱۳۳۵ بود و علاوه بر رشادت‌هایش در دفاع مقدس، سال‌ها در جایگاه‌هایی چون فرماندهی ستاد جنگ الکترونیک، ریاست دانشکده فنی دانشگاه امام حسین(ع) و جانشین سازمان پدافند غیرعامل به میهن اسلامی خدمت کرد. در ادامه بخشی از پیام‌های کاربران را در این باره بخوانید.

■ **امیر مختاری:**
دکتر علی‌اصغر زارعی دار فانی را وداع گفت. ایشان جانباز دفاع مقدس، فرمانده ستاد جنگ الکترونیک سپاه، رئیس دانشکده فنی دانشگاه امام حسین(ع)، جانشین سازمان پدافند غیرعامل و نماینده ادوار مجلس بودند. اشک‌های دکتر زارعی پس از تصویب ۲۰دقیقه‌ای برجام به‌خاطر منافع ملی هیچ‌گاه فراموش نمی‌شود.

■ **حسین دلیریان:**
به‌عنوان خبرنگار پارلمانی خبرگزاری فارس در مجلس هشتم و کسی که چند سال، هفته‌ای سه بار در مجلس می‌دیدمش و ده‌ها مصاحبه با او داشتم، شهادت می‌دهم که علی‌اصغر زارعی مرد پاکی بود و همیشه دغدغه مردم را داشت. رضوان خدا بر او باد...

■ **عبدالله گنجی:**
خداوند بر درجات مرحوم دکتر علی‌اصغر زارعی بیفزاید. او به معنی حقیقی کلمه کارگزاری هم‌تراز نظام جمهوری اسلامی بود. در شکل‌گیری بسیج اساتید نقش کلیدی داشت و در دفاع از منافع ملت تا مرز گریه ماندگار پیش رفت. سرباز انقلاب، دلسوز برای ملت و خود دور از زخارف دنیا بود. رضوان الهی بر او باد.

■ **صادق فرامرزی:**
از نیک‌مردان روزگار که به همرزمان شهیدش پیوست. ضجه‌های سالیان نه چندان دورش و تمسخر اشک‌هایش در هرزنامه‌های دولتی بخشی جدایی‌ناپذیر از تاریخ این سال‌های مملکت است. روح و روانش شاد...

■ **جلیل محبی:**
علی‌اصغر زارعی به رحمت خدا رفت. در روزی که برجام ۲۰ دقیقه‌ای تصویب شد، غیرت او اجازه نداد، جلوی گریه خود را بگیرد. همان روزی که آقای ظریف در مجلس گفت تعلیق در برجام نیامده...

■ **علی شمسی‌پور:**
همه از فوران غیرتش در تصویب سیاه برجام در مجلس می‌گویند، من از ضرب شست سیلی عدالتش در بیخ گوش نماینده دولت وقت میان نمایندگان پول‌پاشی می‌کرد. رحمت و رضوان خدا بر او.

■ **مرتضی رجایی:**
یک بار در هشت سالِ اول دفاع مقدس در برابر دشمنان ملت جنگیدی، یک بار هم در هشت سالِ دوم دفاع مقدس، در خانه ملت با همه وجود در برابر نفوذی‌ها جنگیدی تا ننگ‌نامه برجام امضا نشود؛ حتی گریه هم کردی. سرت را بالا بگیر مرد، تو با غیرت و عزت به ملکوت شتافتی. روحت شاد.

■ **عارف:**
اشک‌هایت بعد تصویب ۲۰ دقیقه‌ای برجام هیچ وقت از یادمان نخواهد رفت! علی‌اصغر زارعی، جانباز و رزمنده دوران دفاع مقدس، فرمانده ستاد جنگ الکترونیک سپاه پاسداران، ریاست دانشکده فنی دانشگاه امام حسین(ع) و جانشینی سازمان پدافند غیرعامل.

■ **محمدمهدی ماندگاری:**
علی‌اصغر زارعی بالاترین توشه‌اش همان دلسوزی و تلاش بی‌وقفه‌اش برای سربلندی نظام اسلامی بود؛ خدایش بیامرزد و با اربابش محشور گرداند.

■ **محمدرضا یوسفی:**
او از چند سال پیش برای آینده ایران گریه می‌کرد، تصویب ۲۰ دقیقه‌ای! خدایش رحمت کند...

■ **فرشته:**
وقتی که او اشک ریخت و با صدای گرفته فریاد زد، در روزنامه‌هایتان به طعنه و تمسخرش گرفتید و آن را آخرین پرده نمایش «دلواپسان» برای اخلال در «توافق قرن» نامیدید، اما افسوس که دل‌نگرانی‌های او تعبیر شد.

■ **سیدنظام‌الدین موسوی:**
بزرگا مردا که او بود... روح بلند دکتر اصغر زارعی، استاد انقلابی و نماینده جانباز مجلس نهم به سوی معبود شتافت. خدا بر درجاتش بیفزاید؛ آن خواهش‌های خاضعانه و اشک‌های دلسوزانه‌اش در روز تأیید ۲۰دقیقه‌ای برجام در مجلس، برای همیشه نماد عزت و بصیرت و روشن‌بینی خواهد ماند.

تحلیل

پهپادی که معادلات نظامی را به‌هم ریخت!

علیرضا تقوی‌نیا در کانال تلگرامی «تفسیرگر» نوشت: دو روز پیش حزب‌الله در یک برنامه تلویزیونی با نام «اسرار التحریر الثانی» تصاویری از حضور هواپیمای شناسایی بدون سرنشین خود در اراضی اشغالی فلسطین را منتشر کرد. این پهپاد هنگام رزمایش صهیونیست‌ها «که بخش عمده آن آمادگی جهت کنترل آسمان با استفاده از سامانه‌های قدرتمند راداری و دفاع هوایی است» انجام گرفت. این اتفاق راهبردی چند پیام در بطن خود داشت:

۱- سامانه‌های راداری و گنبد آهنین که صهیونیست‌ها با تلاش بسیار زیاد قصد مانور تبلیغاتی روی آن داشتند، در صحنه عمل تا حد زیادی ناکارآمد بوده و هواگردهای محور مقاومت به راحتی می‌توانند آسمان فلسطین را پیموده و در صورت لزوم علیه اهداف زمینی عملیات انجام دهند.

۲- تکنولوژی ایرانی این پهپادها بسیار پیشرفته بوده و قابلیت غلبه بر تجهیزات پدافندی مدرن غربی را دارند. همین امر نشان‌دهنده حضور جمهوری اسلامی ایران در عداد کشورهای پیشرو در صنایع نوین نظامی و جنگ الکترونیک است.

۳- مانور «تیر کشنده» که اسرائیل از اوایل آبان آغاز کرد پاسخی بود به تهدیدهای اخیر حزب‌الله و یکی از اهداف رژیم صهیونیستی از برگزاری این رزمایش، انتقال پیام آرامش و امنیت به جبهه داخلی خود و کم‌اثر نشان دادن قدرت مقاومت لبنان برای ضربه به اراضی اشغالی ۱۹۴۸ بود. لکن انتشار فیلم پرواز پهپاد حزب‌الله بر فراز منطقه رزمایش، آن‌هم در شرایطی که تجهیزات ارتش صهیونیست کاملاً در وضعیت عملیاتی قرار داشتند و نیروهای آن در حال انجام تمرین جنگی بودند، معادلات نظامی شرق مدیترانه را دستخوش تغییر اساسی کرده است.

۴- در نبردهای نوین (که نمونه آن در قره‌باغ مشاهده شد)، پهپادها نقش بسیار مهمی در شناسایی و ضربه به ادوات دشمن ایفا می‌کنند. با وجود پهپادهای شناسایی و رزمی پیشرفته، نیروهای زمینی، زرهی، توپخانه و حتی پایگاه‌های هوایی ارتش اسرائیل دیگر مانند گذشته نمی‌توانند در عرصه نبرد تمرکز لازم را داشته باشند زیرا پهپادهای لبنانی، سوری و فلسطینی به راحتی قابلیت هدف قرار دادن آنها را خواهند داشت.

نکته مهم اینجاست که زره‌پوش‌های صحنه نبرد اسرائیل، از روبه‌رو و جوانب زره قدرتمند دارند و به همین دلیل پرنده‌های بدون سرنشین به سهولت می‌توانند آنان را با هدف قرار دادن آسمان، فشل کنند. بنابراین در نبرد آتی اسرائیل خیلی نمی‌تواند روی ادوات توپخانه و تانک‌ها و زره‌پوش‌هایش حساب کند.

۵- اسرائیلی‌ها تاکنون در برابر انتشار این تصاویر سکوت پیشه کرده‌اند. آنها نه می‌توانند آن را تکذیب کنند و نه تأیید. زیر سؤال بردن این تصاویر با توجه به کیفیت و دقت آن ناممکن بوده و تأیید آن نیز برای ارتش اسرائیل یک فاجعه است.

در نهایت باید گفت در جنگ ۳۳ روزه و سایر نبردهای پیشین، مقاومت اسلامی تنها در عرصه زمین و دریا با اسرائیل به نبرد می‌پرداخت لکن در جنگ آتی کنترل هوا برای اولین بار از اختیار رژیم صهیونیستی خارج شده و چریک‌های مقاومت برای اولین بار از پشتیبانی هوایی برخوردار خواهند بود.

تحلیل

نبش خیابان اسدی و دنیای مرد چهار فصل!

فهمی عطار در کانال تلگرامی «گفت‌وچای» نوشت: مرد جوانی بود (شاید هنوز هم باشد) که بعد از ظهرها با صندلی چرخ‌دارش می‌آمد نبش خیابان اسدی. همان‌جا صندلی‌اش را پارک می‌کرد و راه رفتن آدم‌ها را تماشا می‌کرد. هر چهار فصل سال برنامه‌اش همین بود. اسمش را گذاشته بودم مرد چهارفصل. همیشه بهش مشکوک بودم که این آدم حتماً ساقی است و جنس جور می‌کند وگرنه چه دلیلی دارد زیر آفتاب تموز بیاید آدم‌ها را تماشا کند؟ ۱۰ سالِ تمام من به این آدم مشکوک بودم و حتی گاهی وقت‌ها دلم می‌خواست زنگ بزنم به برادران زحمتکش نیروی انتظامی تا بیایند و این جرثومه فساد را جمع کنند و نگذارند تا امنیت نبش خیابان اسدی را به‌هم بزند. کلاً من آدم شکاکی هستم. ۱۰ سال بعدتر مهاجرت کردم و ماهیت شغلم رفت به سمت طراحی خیابان و جاده و کوی و برزن و پیاده‌رو. بعد تازه فهمیدم که معابر شهری را طور دیگری هم می‌شود طراحی کرد. در واقع نظام طراحی کشورهای توسعه‌یافته بر

اساس این تفکر می‌چرخد که انسان معلول یا کم‌توان، هنوز هم انسان است. باید بتواند به همه جا دسترسی داشته باشد و نباید اسم گذاشتن روی گروهی باعث شود تا از حقوق اولیه‌شان محروم شوند. اگر دلش خواست بتواند برود خیابان، رستوران، موزه، پارک، دستشویی عمومی، طبقه دوم پاساژ فلان تا از عطاری علف گربه و حب اژدها بخرد. کلاً هر جایی که با پا می‌شود رفت، با صندلی چرخ‌دار هم باید بشود رفت. چون انسان نیازهای طبیعی‌اش را همیشه دارد؛ چه با پا و چه بی‌پا. چه با دست، چه بی دست. مهم اسم انسان است نه مشخصات ظاهری‌اش.

بعد تازه دوریالی‌ام جا افتاد که نبش خیابان اسدی، لبه دنیای مرد چهار فصل است و از آن جلوتر نمی‌تواند برود. از آن خط جلوتر، پیاده‌رو دو تا پله می‌خورد. بعد موزاییک‌ها دست‌انداز پیدا می‌کردند. بعد کلاً پیاده‌رو محو می‌شد. بعد تیر برق می‌آمد. بعد ماشین‌های لوکس اریب توی پیاده‌رو پارک می‌کردند. کلاً علاوه بر شکاک بودن، دوریالی‌ام هم خیلی دیر جا می‌افتد. خوب که فکر می‌کنم می‌بینم مرد چهارفصل تنها آدمی بوده که روی صندلی چرخ‌دار دیده‌ام. خدا می‌داند چندصد هزار آدم چهار فصل وجود دارد که سال‌هاست در حبس خانگی به سر می‌برند. جرم‌شان هم این است که پا، دست یا چشم ندارند. چه جرمی بالاتر از این. این آدم‌ها بابت جرم‌شان تنبیه می‌شوند؛ اشد مجازات. محرومیت استفاده از تمامی مکان‌های عمومی. حقشان همین است. می‌خواستند مواظب باشند که پای‌شان نرود روی مین. یا معلول به دنیا نیایند. یا حواس‌شان را می‌دادند تا پیر نشوند. به هر حال حالا باید حبس بشوند تا انتهای دنیا.

گمانم امروز روز معلولین است. روز خجالت کشیدن شهردارها و شهرسازها و بناها و پیمانکاران و مهندسان و قانونگذاران و ماشین‌داران و کلاً همه بی‌شعوران مرتبط است.

روز دانشجو؛ جنبش دانشجویی و سیاست‌های اجتماعی

روزبه کردونی، رئیس مؤسسه پژوهش تأمین اجتماعی، در کانال تلگرامی خود نوشت: به عنوان فردی که بهترین سال‌های دوران دانشگاه را پرشور، آرمانخواه و منتقد در فعالیت‌های دانشجویی تجربه کرده‌ام، هرگز از نظاره بر زندگانی دانشجویی خود بازنایستاده‌ام. اما به تعبیر رومن رولان «شگفت نه آن است که شاهد دگرگونی این زندگی‌هایم. غریب، اما آنکه چشمانم این شاهدان ۴۰ ساله نیز دگرگون شده‌اند.»

امروز که به بازخوانی خاطرات دانشجویی نشسته‌ام و شور آن دوران را مرور می‌کنم در میان مجموعه احساسات و افکار آن زمان که متبلور در نوع فعالیت‌های دانشجویی‌مان بود کمتر اثری از دغدغه‌های اجتماعی می‌بینم. مسائل اجتماعی نظیر حقوق معلولان، عوامل تولیدکننده و تشدیدکننده کودکان کار و خیابان، شکاف‌های درآمدی، عدالت آموزشی، رویکردهای مواجهه با آسیب‌های اجتماعی و مشکلات موجود در حاشیه‌ها کمتر محل گفت‌وگو، همایش، اعتراض و واکنش بود. جالب‌تر آنکه با وجود تولد و زندگی در استان خوزستان و تحصیل در دانشگاه شهید چمران اهواز کمتر اثری از دغدغه‌های محیط زیستی، نگرانی برای بحران آب و حقوق اقوام در میان مطالبات ما حضور داشت. خلاصه اینکه بی‌توجهی به سیاست‌های رفاهی و مسائل اجتماعی مشهود بود.

نه مانند دانشجویان دانشگاه جورجیا در سال ۱۹۶۸ به رفتار تبعیض‌آمیز اعتراض می‌کردیم، نه مانند دانشجویان دانشگاه سوربن در اعتراضات می ۱۹۶۸ برای تعدیل نابرابری‌ها معترض بودیم، نه مانند دانشجویان شیلی در ۲۰۱۱ برای بهبود کیفیت آموزشی تظاهرات می‌کردیم (این موارد را بیان کردم تا به این مطلب اشاره کردم که نمونه‌های متعددی از اعتراضات دانشجویی در واکنش به سیاست‌های رفاهی و مسائل اجتماعی قابل ذکر است.) آن روزها با اینکه جامعه مدنی با زبان جنبش دانشجویی مطرح می‌شد اما ما از حق جامعه مدنی سخن می‌گفتیم بی‌آنکه بدانیم حق و مسئولیت ذات گفتمان جامعه مدنی را شکل می‌دهد. ما آگاهانه یا ناآگاهانه فقط متمرکز بر یک علت بودیم برای معلول‌های بی‌شماری که اطرافمان را احاطه کرده بود.

نکته آخر اینکه نمی‌توانم حکم دهم که آیا آن نگاه ۲۰ ساله صحیح است یا این نظاره ۴۰ ساله؟ شاید حقیقت هم اینجاست و هم آنجا. اما واقعیت این است که باور دارم که سیاست‌های اجتماعی و رویکردهای رفاهی این کشور نیازمند حضور بادانش، نقادانه و معترضانه جریان دانشجویی است.

سکوت نابهنگام و سخن بی‌موقع

دکتر علی دارابی، تحلیلگر مسائل سیاسی، در کانال تلگرامی خود نوشت: ۱۶ آذر ۱۳۳۲ جنبش دانشجویی در ایران مبارزه با استبداد داخلی (رژیم پهلوی) و استعمار خارجی (سلطه امریکا و بیگانگان) اعلام موجودیت کرد. از آن سال‌ها تاکنون این «جنبش» در تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی ایران فراز و فرودهای مختلف داشته است. به مناسبت ۱۶ آذر روز دانشجو آسیب‌شناسی تشکل‌ها و جنبش‌های دانشجویی در ایران از اهمیت خاصی برخوردار است.

■ **حفظ استقلال**
تشکل‌های دانشجویی با حفظ استقلال و هویت خود می‌توانند تأثیرگذار و نقش‌آفرین باشند و همین ویژگی در طول ادوار و زمان‌های مختلف توانسته به این جنبش اعتبار و منزلت ببخشد. اگر تشکل‌های دانشجویی ابزار قدرت‌های سیاسی شوند و موضع‌گیری‌ها، حرکت‌ها و رفتارهای خود را بر اساس «پدرخوانده‌های سیاسی» تنظیم کنند همین وضعیت کنونی را شاهد هستیم که دانشجویان به مثابه سازمان رأی در رقابت‌های سیاسی عمل کنند و بعد از اتمام آن «نقشی در مدیریت امور» نداشته باشند. دانشجویان نباید اجازه دهند از آنان به عنوان «پادوهای سیاسی» استفاده کنند. پایگاه و منزلت اجتماعی دانشجویان از اعتبار خاصی در جامعه ایران برخوردار است.

■ **سکوت نابهنگام و سخن بی‌موقع**
جنبش دانشجویی در خط مقدم آگاهی‌بخشی، روشنگری، پرسشگری و مطالبه‌گری است. در این سال‌ها سکوت، انفعال، نظاره‌گری و سردرگمی از یک سو و افراطی‌گری، رادیکالیسم، شعارگرایی و سطحی‌گرایی را به مثابه افراط و تفریط در میان دانشجویان شاهد هستیم. البته این موضوع درباره برخی تشکل‌ها که «با درک درست شرایط و مقتضیات زمان» وارد عرصه شده‌اند و به تکلیف دینی، ملی، انقلابی و انسانی خود عمل کرده‌اند صدق نمی‌کند. «بسیج دانشجویی» مصداق بارز عمل به وظیفه در شرایط زمان است.

تشکل‌های دانشجویی وقتی در سر بزنگاه‌ها غایب هستند چگونه می‌توان از آنها انتظار «روشنگری و بیدارباش» داشت؟

انتخابات، عملکرد دولت‌ها، مسائل و مشکلات اقتصادی، چالش‌های سیاست خارجی جمهوری اسلامی، برجام و پسابرجام، اصل تفکیک قوا، عملکرد مجلس و قوه قضائیه، وضعیت علم، فرهنگ و هنر کشور، تحزب سیاسی و چالش‌های آن، کرونا و پیامدهای آن و ده‌ها مسائل خرد و کلان در کشور وجود دارد که اثری از دانشجویان دیده نمی‌شود!

سکوت نابهنگام و سخن بی‌موقع مصداق بارز این نوع وضعیت و عملکرد تشکل‌های دانشجویی است که به‌شدت مورد انتقاد است.

■ **یأس و ناامیدی**
از بزرگ‌ترین چالش‌ها و خطرهایی که جنبش دانشجویی را همواره از گذشته تاکنون تهدید می‌کرده است «یأس و ناامیدی» از اصلاح امور و اثربخش بودن فعالیت‌های دانشجویی است. این پرسش مهم حتی در دوران مبارزه با رژیم مستبد، دیکتاتور، وابسته و غیرمردمی پهلوی هم در میان بخش‌های زیادی از دانشجویان مطرح بود. بعد از انقلاب اسلامی هم در ادوار و دولت‌های مختلف این پرسش همواره وجود داشته است.

البته عملکرد برخی دولت‌ها در به وجود آمدن این احساس ناامیدی هم تأثیر داشته است. آن هنگامی که سقف تحمل و مدارای سیاسی دولت‌ها با دانشجویان و مطالبه‌گری و نقد آنان به شدت کاسته می‌شود و به جای گفت‌وگو و پاسخگویی از ابزار قدرت و برخورد با جوانان استفاده می‌شود که این بزرگ‌ترین ضربه به استقلال، آزادی، مردم‌سالاری، جمهوریت و تضارب آرا و تحمل عقاید مختلف است.

با گرامیداشت یاد و راه شهیدان دانشجو که برای استقلال، آزادی، آبادانی، امنیت، پیشرفت و توسعه همه‌جانبه کشور تلاش کردند و به شهادت رسیدند، آرزوی حضور مؤثر و قدرتمند دانشجویان در صحنه‌های مختلف کشور را داریم. دانشجو فرزند زمان خویش است، باید به‌موقع سخن بگوید، اعتراض کند و دولت‌ها باید آن را به رسمیت بشناسند و برای آن احترام قائل باشند.